

Nieuwjaarstoespraak burgemeester drs. A. Ederveen
10 januari 2023

Dames en Heren,

Gewoon live en niet zoals de afgelopen jaren op een beeldschermje of op zeer gepaste afstand. Wat goed u allemaal hier weer te zien.

Bekende gezichten en ook veel nieuwe gezichten. Het afgelopen jaar mocht Valkenswaard zo'n 1300 nieuwe inwoners verwelkomen, en die hebben we ook uitgenodigd voor vanavond. Zo'n 100 hebben zich ook aangemeld.

In the past year we have welcomed close to 1300 new inhabitants, and around 100 of them are here tonight.

From 41 countries, 41 landen, around the world. From Belgium to South-Korea. Let's see some hands of our new inhabitants.....welcome!!

Inwoner zijn van Valkenswaard betekent kunnen genieten van een prachtig groene, bruisende gemeente waar het fijn wonen en recreëren is. Met volop plekken om plezier te maken en op avontuur te gaan in de buitenlucht. Ook voor onze bezoekers.

Een plek voor en door alle generaties met in het bijzonder voor onze jongeren en jonge gezinnen. Samen geven we ook vorm aan een gezónde en dúrzame leefomgeving. Waarin iedereen kan meedoen. Zodat Valkenswaard ook in de toekomst een fijne plek blijft.

De afgelopen coronajaren, en ook het afgelopen jaar toen we eindelijk elkaar weer konden ontmoeten en onze levens herpakken, heb ik de kracht van onszelf gezien. Ons enthousiasme en de zorg voor elkaar. Elkaar treffen, spreken en samen genieten.

Ook ik miste dat en ben er weer volop ingedoken. De contacten, samen met een honderdjarige op een bankje zitten, bruidsparen feliciteren en samen met mijn gezin evenementen bezoeken.

Tegelijkertijd besef ik dat daar waar anderen doorleven en de draad weer oppakken, er ook inwoners zijn voor wie dat niet zo makkelijk is. Waar corona diep heeft ingegrepen in hun leven en omgeving.

Wat mij het meeste is bijgebleven zijn de vele overlijdens in die periode. Onze verzorgingshuizen met een kwart. Hele afdelingen.

De verhalen over het niet meer afscheid kunnen en mogen nemen van je geliefde of dierbare. Het innige verdriet. Dat raakt diep. Ook mij.

En al lijkt corona nu minder aanwezig, laten we de enorme impact en gevolgen ervan niet vergeten.

Laten we ook koesteren wat er is opgepakt aan initiatieven. We hebben de schouders eronder gezet. Juist gekeken naar wat wél kon.

De gemeente heeft met de ondernemers, winkeliers, horeca en omwonenden ons centrum onder handen genomen. Na ruim 40 jaar is het hart van ons dorp weer van onszelf in plaats van eigendom van het Rijk of daarna de provincie. Hebben we de wegen er omheen kunnen aanpakken en waanzinnig veel groen teruggebracht tot op een pergola aan toe tijdens het nieuwe evenement 'Gloei'. De auto te gast en voetgangers en fietsers de hoofdbezoekers.

Want wij zijn en blijven een dorp van natuur, groen en beleving. Kunstenaar Harry Verhoeven schonk ons dorp dan ook een passend cadeau op de Markt. De Feniks als symbool voor de 'wedergeboorte'.

De coronatijd daagde ons allemaal uit, en ook mij persoonlijk als burgemeester, om creatief te zijn in denken in mogelijkheden.

Zo reikten we de vrijwilligersprijzen uit vanaf een platte kar bij mensen aan de deur of kwamen we met een drone een regiocheque uitreiken voor een innovatief bedrijf.

Het bloemencorso daagde zichzelf en haar honderden vrijwilligers uit om dit fantastische evenement toch mogelijk te maken. Zo werden de dahliaobjecten op de markt geplaatst zodat bezoekers erlangs konden lopen. Een andere manier van benaderen die ervoor heeft gezorgd dat afgelopen september – toen alles gewoon weer mocht – niet één dag maar een heel weekend het bloemencorso in de spotlight stond en voor het eerst gratis te bezoeken was. Plus een mooie samenwerking met Theater De Hofnar.

In de Coronajaren viel ons ook Koninklijke eer ten deel. Smeva én Brabantia kregen het predicaat Koninklijk. De EMOS in Borkel en Schaft de Koninklijke erepenning. Bakkerij Hoekx werd Hofleverancier, net als afgelopen jaar Rijnders Optiek. Geweldig!

In Dommelen werd na initiatief vanuit de wijk, de basisschool Schepelweyen en buurtbewoners, de open ruimte achter de school omgetoverd. Het Meester Tonplein werd een feit. Een speelterrein en ontmoetingspunt met veel groen voor onze kinderen.

Ook de Brouwerijdreef onderging een metamorfose, en we zijn in Dommelen nog volop aan de gang met herinrichting van de wegen. Waarbij ook de nieuwe fietserstunnel bij Lage Heide door zo'n 150 basisschoolleerlingen samen met lokale kunstenaars werd voorzien van Delftsblauwe kunstwerkjes. Met als thema's onze lokale natuur en geschiedenis.

En ondertussen kwamen ook onze evenementen weer tot bloei. Het centrum bruiste tijdens het Volkoren-festival, de Omloop van Valkenswaard kwam terug in het dorpshart en na carnaval komt het Vogelvreeschrikkerfestival al weer in zicht!

Ook in en rond het gemeentehuis werd 2022 een jaar van vernieuwing na de gemeenteraadsverkiezingen. De gemeenteraad ging samen op pad om elkaar en onze gemeenschap nog beter te leren kennen. Samen in Borkel bijvoorbeeld in gesprek over elkaars drijfveren. Te voet en met de bus op pad langs grote projecten zoals ons centrum, natuurgrenspark De Grootte Heide en het Eurocircuit. Een nieuwe energie in de gemeenteraad en het college van samenwerken aan de toekomst van onze gemeenschap.

Energie die we ook nodig hadden bij de omschakeling naar die andere crisis. Na Corona klopte Rusland keihard op de Westerse deur met hun inval in Oekraïne. En natuurlijk staan we voor Oekraïne klaar.

Door de hulp van gastgezinnen, bedrijven en organisaties, hebben nu ongeveer 100 Oekraïners hun plek gevonden in Valkenswaard.

Dat is de kracht van ons dorp.

En dan word je extra stil als je tijdens een gezamenlijke bijeenkomst in het voormalige Brabantiakantoor, net voor Kerst, door de Oekraïense vluchtelingen wordt bedankt voor onze hulp en aandacht.

Want is het niet vanzelfsprekend dat je er als mensen bent voor elkaar?
Is het niet logisch dat wij deze fijne en mooie plek graag door willen geven aan de volgende generatie. Jong én oud?
En dat we dus ook samen zorgdragen voor onze omgeving en die planeet waarop we samen leven?

Het Samen Valkenswaardig festival voor kids maakte dat nog eens mooi duidelijk. En onze kinderburgemeester Jesse, onze vierde na eerder Iris, Sterre en Amy, onderstreepte dat met zijn aanwezigheid en in zijn interview. Op een speelse wijze werden we aan de hand meegenomen over wat duurzaamheid nu eigenlijk betekent. In de energiecrisis waar we ook nog eens in zitten niet onbelangrijk om je te realiseren.
Maar dan hebben we elkaar wel nodig. Ik zeg het vaker: alleen ga je wellicht sneller maar samen kom je verder.

Tijdens de Kerstperiode wordt dat ook altijd mooi beleefd in allerlei families en samenlevingsvormen. Zo is het in onze familie een traditie samen het Kerstdiner te bereiden. En gelukkig is koken ook een hobby van me. Samen iets bereiden, samen eten en samen genieten.

Iets wat enorm verbindt, juist in een tijd waarin het weleens lijkt alsof we elkaar eerder kwijtraken. Laten we die verbinding blijven vormgeven.
Samen koken betekent ook samen het menu samenstellen, boodschappen doen en dan bereiden. Snijden, sudderen, marinieren noem maar op. En als het dan dreigt te mislukken – totaal hypothetisch natuurlijk – samen kijken hoe dat op te lossen en dan toch iets moois op tafel toveren.

Eigenlijk doen wij dagelijks met elkaar niets anders. Van de voorbereiding in de formatie vanuit de verkiezingsuitslag bijvoorbeeld tot aan de gemeentelijke ingrediëntenkaart. Het raadsprogramma. En hoe dat dan samen te gaan bereiden en op te dienen.

Ook tijdens mijn kennismakingsrondes met de nieuwe raadsleden vind ik het daarbij waardevol om elkaar beter te leren kennen en vooral beter te leren begrijpen. Elk raadslid vult zelf een dagdeel met wat hij of zij graag wilt laten zien of horen. Wat drijft jou? Waarom vind je iets belangrijk of juist niet? Ook allemaal ingrediënten om beter samen te werken.

In het college waait ook een nieuwe wind. Onze jonge aanwas is volle bak aangehaakt! Ooit mocht ik de jongste burgemeester van Nederland zijn, en nu hebben we de jongste wethouder van Nederland.....
Met een frisse blik zetten we ons volledig in en maken we ons samen hard voor ons dorp. En om te zorgen dat Valkenswaard een fijne plek blijft, moeten we de goede dingen onderhouden en blijven investeren in het realiseren van plannen: de menukaart van Valkenswaard.

En wat daarop het hoofdgerecht is? Belangrijkste vind ik dat we blijven doorgaan met denken in wat wél kan, in hoe we samen vorm kunnen geven aan onze toekomst en het doorgeven van al dat moois aan de generaties na ons.

Van huis uit heb ik meegekregen dat u en ik op aarde zijn om anderen te helpen. Dat wij omzien naar mensen die het moeilijk hebben.

Heel actueel, denk aan onze inwoners die lijden onder de hoge energiekosten. Denk aan mensen die op de vlucht zijn. Aan mensen die eenzaam zijn. Aan onze agrarisch ondernemers die niet weten hoe het nu verder gaat met hun bedrijf naar aanleiding van het stikstofprobleem.

De gemeente, de wethouders, de raadsleden en ook ik als burgervader: wij voelen deze zorgen en voelen de verantwoordelijkheid om er voor onze inwoners, organisaties, verenigingen en bedrijven gewoon te zijn.

We blijven dus vorm geven aan het ondersteunen van mensen en verenigingen in moeilijkheden. Echt elke week komt wel de vraag op tafel naar wat we mogelijk kunnen maken.

Daarvoor is het belangrijk dat wij allemaal met elkaar de juiste ingrediënten inslaan. Samen de voorbereidingen treffen. Vanuit allerlei verschillende kookboeken komen tot iets moois om van te genieten en elkaar in te vinden en te ontmoeten.

Samen zijn wij Valkenswaard!

Ik wens u allemaal een goed en gezond 2023!